

Sagsøgeren har påberåbt sig, at der foreligger en proceduremangel ved direktivets tilblivelse. Den af Rådet vedtagne tekst stemmer på flere punkter ikke overens med den version, som Europa-Parlamentet har godkendt. Derved er artikel 251 EF blevet tilsidesat. Endvidere udgør artikel 95 EF ikke det fornødne retsgrundlag. Selv om artikel 5, stk. 1, tilsyneladende kun vedrører grænseoverskridende sponsoraktiviteter, indeholder den et generelt forbud mod sponsorering til fordel for tobaksvarer. Ifølge Domstolens dom i sag C 376/98⁽¹⁾ er der imidlertid ikke hjemmel i artikel 95 EF til et generelt forbud mod sponsorering.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at forbuddet mod harmonisering på sundhedsvæsenets område med valget af artikel 95 EF som hjemmelsgrundlag er blevet omgået. Desuden har sagsøgeren anført, at den upræcise affattelse af forbuddet mod sponsorering er i strid med det princip om bestemthed, som er et udtryk for det grundlæggende retssikkerhedsprincip, der også gælder i fællesskabsretten.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at direktivets artikel 5, stk. 1, er uforholdsmæssig både i forhold til det af fællesskabslovgiver fastsatte formål vedrørende det indre marked, og i forhold til den beskyttelse af folkesundheden, der reelt ønskes opnået, hvorfor den strider mod et forfatningsretligt princip i Den Europæiske Union. Desuden griber forbuddet ind i sagsøgerens grundlovssikrede ejendomsret.

⁽¹⁾ Dom af 5.10.2000, sag C-376/98, Tyskland mod Parlamentet og Rådet, Sml. I, s. 8419.

Sag anlagt den 11. september 2003 af Annelies Keyman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-313/03)

(2003/C 275/82)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. september 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Annelies Keyman, Overrije (Belgien), ved avocat Carlos Mourato.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelserne af 11. december 2002 og 11. juni 2003 om godkendelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden 1999-2001 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes af betale sagens omkostninger, jf. artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement, samt nødvendige udgifter, som sagsøgeren har afholdt med henblik på sagens behandling, især udgifter i forbindelse med valg af adresse, rejse- og opholdsudgifter samt vederlag til advokater, jf. procesreglementets artikel 91, litra b).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sagen har sagsøgeren påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 43, ligesom der er tale om et åbenbart fejlskøn. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 15. september 2003 af Musée Grévin mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-314/03)

(2003/C 275/83)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. september 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Musée Grévin, Paris, ved avocats Bernard Geneste og Olivia Davidson.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 8. juli 2003, hvori det kræves, at Musée Grévin tilbagebetaler de angiveligt fejlagtigt udbetalte beløb, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren modtog i 1996 støtte fra Kommissionen i forbindelse med et joint venture-projekt med en polsk virksomhed. Støtteansøgningen var baseret på gennemførelsen af en regional udviklingsplan benævnt »Joint Venture PHARE TACIS Program«. Efter en i 2002 foretaget undersøgelse hos sagsøgeren samt udveksling af korrespondance mellem sagsøgeren og Kommissionen, meddelte Kommissionen ved skrivelse af 8. juli 2003 den bank, der fungerede som finansielt mellemled i forbindelse med udviklingsplanen, at denne skulle foretage tilbagesøgning af alle de til sagsøgeren udbetalte midler. Det er denne meddelelse, som sagsøgeren anfægter.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål for det første gjort gældende, at bestemmelserne i forordning nr. 1⁽¹⁾ er tilsidesat, for så vidt den anfægtede beslutning er udfærdiget på engelsk og ikke på fransk, til trods for, at den er adresseret til sagsøgeren, som er et fransk selskab. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af den i artikel 3 i Rådets forordning nr. 2988/95⁽²⁾ fastsatte forældelsesfrist på fire år. Sagsøgeren har endvidere anført, at den anfægtede beslutning, som er underskrevet ikke af den kompetente kommissær, men af en afdelingschef og en fuldmægtig, tilsidesætter kollegialitetsprincippet og er udstedt af en inkompetent myndighed.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den anfægtede beslutning hviler på urigtige faktiske omstændigheder, mangler retligt grundlag og tilsidesætter begrundelsespligten, proportionalitetsprincippet, princippet om ret til kontradiktion samt retten til forsvar.

(¹) Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, nr. 17, s. 385).

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1-4).

Sag anlagt den 15. september 2003 af Citicorp mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-320/03)

(2003/C 275/84)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. september 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Citicorp, New York (USA), ved lawyers Dr. V. von Bomhard, Dr. A. Pohlmann og Dr. A. Renck.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 25. juni 2003 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 85/2002-3) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der »LIVE RICHLI« (ordmærke) — ansøges registreret:

Varer eller tjenesteydelser:

»Finansiell og valutarisk virksomhed samt ejendomsmæglervirksomhed; navnlig: banktjenesteydelser; kredittkort; låne- og finansieringsvirksomhed i handels- og forbrugsøjemed; mæglervirksomhed i forbindelse med fast ejendom og prioritetslån; forvaltning, planlægning og rådgivning i forbindelse med fonde, ejendom og båndlagt kapital; investering samt rådgivning og konsulentbistand i forbindelse med investering; fondsbørsmæglere og handelsvirksomhed, som gør det muligt at udføre sikre finansielle transaktioner; tjenesteydelser vedrørende forsikringstegning; især assurandørvirksomhed samt salg af ejendoms-, ulykkes- og livsforsikringspolicer og -annuitetskontrakter« (klasse 36).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse:

Undersøgerens afslag på registrering.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 73, første og andet punktum, i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 8. september 2003 af Juchem GmbH m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-321/03)

(2003/C 275/85)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. september 2003 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union af Juchem GmbH og 244 andre selskaber ved avocats Denis Waelbroek og Nathalie Rampal.